

CON ĐƯỜNG ĐỆ TỬ

Bức Thư 6

Gửi cho học giả tiếng Bắc phạn Pran Nath

Ông đã hỏi Chon sư những câu sau đây:

1. Liệu con có đi đúng đường chăng?
2. Lối sống hiện nay của con có dẫn tới sự thăng tiến tinh thần không?
3. Phải chăng con có thể ảnh hưởng lớn lao đến kiếp sắp tới của mình qua những nghiệp quả tốt trong kiếp này bằng cách kiên trì theo đuổi những thiên hướng của tâm hồn như tình trạng hiện nay?
4. Con nên làm gì để có được vinh dự phủ phục trước đôi chân thánh thiện của Thầy?

Tiến trình tẩy trừ bản thân không phải là công việc trong một sớm một chiều, cũng không phải trong một vài tháng mà là trong nhiều năm – thậm chí còn trải dài qua hàng loạt các kiếp sống. Một người càng bắt đầu sống một cuộc sống cao siêu muộn bao nhiêu thì thời kỳ đệ tử dự bị của y càng kéo dài bấy nhiêu, vì y phải hóa giải hậu quả của một số năm dài sống theo những đối tượng ngược hẳn với mục đích thật sự. Nỗ lực của y càng kiên trì và kết quả công việc của y càng rực rỡ, thì y càng tiến gần tới trước thêm thánh đạo. Nếu lòng tâm đạo của y là chân chính – tức là một niềm xác tín ổn định chứ không phải là một tia chớp lóe nhất thời của tình cảm – thì y sẽ chuyển dời từ một cơ thể này sang một cơ thể khác cái quyết tâm rút cuộc sẽ dẫn dắt y đạt được điều mà mình mong muốn. Bh. Sh.^[1] đã thấy ta ở trong thể xác của mình và y có thể chỉ đường cho những người khác. Y đã hoạt động một cách vị tha cho đồng loại của mình qua Hội Thông Thiên Học và y đang có được phần thưởng của mình mặc dù là y có thể không luôn luôn nhận ra nó.

K.H.

Bức Thư 7

Gửi C. W. Leadbeater

Mùa xuân vừa rồi – vào ngày 3 tháng 3 – con có viết một bức thư cho ta và ký thác nó cho ‘Ernest’. Mặc dù bức thư này chẳng bao giờ đến được tay ta – nó khó lòng mà đến được, xét theo bản chất của người chuyển tải thư – nhưng nội dung của nó đã đến được ta. Ta không trả lời vào lúc này mà gửi cho con một lời cảnh báo thông qua Upasika.

Trong thông điệp đó của con, con có nói rằng từ khi đọc quyển *Phật Giáo Bí Truyền* và *Nữ thần Isis lộ diện*, ‘nguyện vọng lớn lao duy nhất’ của con là được hiến mình làm đệ tử của ta, để cho con có thể học được nhiều chân lý hơn nữa. Con tiếp tục nói là ‘thông qua ông S.’^[2], con hiểu rằng ‘hầu như không thể trở thành một đệ tử nếu không xuất ngoại qua Ấn Độ’. Con hi vọng có thể làm được điều đó trong một vài năm mặc dù hiện nay những mối liên hệ ân nghĩa đã ràng buộc con phải ở lại trong xứ sở này v.v... Giờ đây ta xin trả lời những điều nêu trên và những thắc mắc của con.

1. Người ta không cần phải ở Ấn Độ trong bảy năm làm đệ tử dự bị. Một đệ tử có thể trải qua thời kỳ này ở bất cứ nơi đâu.

2. Việc chấp nhận bất kỳ người nào làm đệ tử không tùy thuộc vào ý muốn riêng của ta. Nó chỉ có thể là kết quả của những công lao riêng của người ấy cùng với những nỗ lực theo chiều hướng đó. Muốn bắt buộc bất kỳ ‘Chon sư’ nào chọn lựa mình thì con hãy làm việc tốt nhân danh

^[1] Bhawani Shankar.

^[2] A. P. Sinnett.

ngài và vì tình thương nhân loại; hãy thanh khiết và quả quyết bước trên đường chính nghĩa (mà các qui tắc của chúng ta đã nêu ra); hãy trung thực và vị tha; hãy quên đi Bản ngã của mình mà chỉ nhớ tới lợi ích của những người khác – và có như thế thì con mới *bắt buộc* ‘Chon sư’ đó chấp nhận con.

Trong thời kỳ tiền bộ sườn sề của Hội Thông Thiên Học, những điều kiện như thế, đã là quá nhiều đối với các ứng viên rồi. Tuy nhiên, còn phải có một điều gì khác nữa cần được thực hiện khi Thông Thiên Học, Chính nghĩa Chân lý, như tình trạng hiện nay vào lúc nó đang đứng bên bờ sinh tử trước tòa án công luận – cái tòa án ngang tàng, độc ác, đầy thành kiến và bất công nhất trong mọi tòa án. Còn phải xét tới cộng nghiệp của *giai cấp mà con thuộc về*. Không thể chối cãi được rằng chính nghĩa mà con tâm đắc giờ đây đang chịu thiệt thòi do những âm mưu đen tối, mưu đồ hèn hạ của giới giáo sĩ Ki Tô và các nhà truyền giáo chống lại Hội Thông Thiên Học. Họ chẳng nề hà bất cứ điều gì, miễn là phá hoại được danh tiếng của các Sáng Lập Viên. Con có sẵn lòng chuộc tội thay cho giới giáo sĩ đó không? Nếu thế thì con hãy đi Adyar trong vài tháng tới. ‘Những mối liên hệ ân nghĩa’ sẽ không bị cắt đứt, thậm chí cũng chẳng bị yếu đi do sự vắng mặt trong vài tháng. Nếu con giải thích một cách hữu lý cho thân quyến của mình về bước đường mà con phải theo. Kẻ nào muốn rút ngắn thời gian đệ tử dự bị thì phải hi sinh cho Thông Thiên Học. Khi bị những bàn tay ác ý đẩy tới tận bên bờ vực thẳm, thì Hội cần mọi người thiện nam tín nữ vững vàng với chính nghĩa chân lý. Người ta chỉ gạt được quả của những hành động đáng khen bằng *cách thực hiện* những điều cao cả, chứ không phải chỉ quyết định rằng mình sẽ làm như vậy. Giống như ‘con người chân chính’ của Carlyle, không bị cám dỗ bởi sự tiện nghi, ‘khó khăn, xả bỏ, tử vì đạo, chết đi, là *các cám dỗ xảy đến*’ trong những giờ thử thách tâm hồn của một đệ tử chân chính.

Con hỏi ta, ‘muốn biết con phải tuân theo những qui tắc nào trong thời gian làm đệ tử dự bị và chẳng dám hi vọng nó có thể bắt đầu trong bao lâu nữa’. Ta xin trả lời: như đã nêu trên, con *phải* nắm trọn tương lai của mình trong lòng bàn tay và hàng ngày con phải dẹt đường tơ mũi chỉ của nó. Nếu ta *yêu cầu* con làm điều này hay điều khác, thay vì chỉ khuyên nhủ con thôi thì ta ắt chịu trách nhiệm về mọi kết quả có thể suy ra từ bước tiến này, và con chỉ thu được một công trạng thứ yếu. Cứ nghĩ kỹ đi thì con sẽ thấy đúng là như vậy. Thế thì hãy đặt số phận của chính con vào trong lòng Công Lý, đừng bao giờ sợ rằng phản ứng của nó sẽ không hoàn toàn đúng đắn. Giai đoạn làm đệ tử là một giai đoạn giáo dục, cũng như là giai đoạn thử việc; chỉ có đệ tử mới xác định được liệu giai đoạn này sẽ kết thúc nơi quả vị chon sư hay là một sự thất bại. Vì quan niệm sai lầm về hệ thống của chúng ta nên các đệ tử rất thường rình mò chờ nghe lệnh; vậy là lãng phí thời giờ quý báu mà nên dành cho những nỗ lực bản thân. Chính nghĩa của chúng ta cần tới những nhà truyền giáo, những kẻ tận tụy, những người thừa hành và có lẽ cả những người tử vì đạo nữa. Nhưng nó không thể đòi hỏi bất cứ người nào tự biến mình thành một trong những người nêu trên. Vậy thì giờ đây, con hãy chọn lựa và nắm chắc số phận của chính mình – mong sao việc nhớ đến Đức Thế Tôn Như Lai sẽ giúp con quyết định được điều tốt nhất.

K. H.

Bức Thư 8

Gửi C. W. Leadbeater, nhận được vào đêm cùng ngày.

Vì trực giác của con đã dẫn con đi đúng hướng và khiến con hiểu rằng *ta muốn* con đi ngay tới Adyar, nên ta có thể nói nhiều hơn nữa. Con càng đi Adyar sớm chừng nào càng tốt. Đừng để mất một ngày mà con có thể sắp xếp được. Hãy lên tàu vào ngày mùng 5 nếu có thể. Hãy đến gặp Upasika ở Alexandria. Đừng cho ai biết là con đi và mong sao sự ban phúc của Đấng Thế Tôn cũng như sự ban phúc của ta sẽ che chở cho con khỏi mọi điều xấu xa trong cuộc sống mới của mình.

Ta xin chào con, *đệ tử mới của ta*.

K. H.

Đừng cho ai xem những thông điệp của ta.

Bức Thư 9

Gửi một Hội viên

Đừng khao khát làm đệ tử, đừng theo đuổi điều đó, con không biết những nguy hiểm và những khó khăn của việc đó đâu.

Thật vậy, có rất nhiều đệ tử hiến mình cho chúng ta và năm nay nhiều người đã thất bại không được chấp nhận vào giai đoạn dự bị. Giai đoạn đệ tử *làm bộc lộ* con người *nội tâm*, phơi bày ra những thói xấu tiềm tàng cũng như những đức hạnh tiềm tàng. Thói xấu tiềm tàng sinh ra những tội lỗi tích cực và thường thường tiếp sau đó là bị điên khùng. Trong số năm đệ tử phạm phu mà Hội chọn lựa và chấp nhận, mặc dù bị *chúng ta* phản đối, ba người đã trở thành những kẻ phạm trọng tội, còn hai người bị điên. Cứ nhìn quanh quần đi, cứ điều tra ở Bareilly và Cawnpore rồi con hãy tự mình phán đoán.

Hãy thanh khiết, đức hạnh và sống một cuộc đời thánh thiện rồi con sẽ được bảo vệ. Nhưng hãy nhớ rằng kẻ nào không thanh khiết như một trẻ thơ thì tốt hơn đừng dính vào giai đoạn làm đệ tử. Ta đã cấm Tổng Hành Dinh không được gửi bất kỳ thư nào cho ta.

K. H.

Tái Bút: Tiến trình tẩy trừ bản thân không phải là công việc một sớm một chiều, cũng không phải trong vài tháng mà là trong nhiều năm, thậm chí còn trải dài qua một loạt kiếp sống. Một người càng bắt đầu sống cuộc sống cao cả muộn bao nhiêu thì thời kỳ đệ tử dự bị càng dài bấy nhiêu. Đó là vì y phải xóa bỏ những hậu quả của một thời kỳ dài bao gồm những năm tháng sống theo các đối tượng ngược hẳn với mục đích chân chính.

Bức Thư 10

Gửi Mohini M. Chatterjee.

Kẻ nào tự đày đọa mình (theo sự đánh giá của riêng mình và theo bộ luật danh dự được công nhận hiện hành) để cứu vớt một chính nghĩa đáng theo thì một ngày kia sẽ thấy rằng nhờ vậy mà y đã đạt được những hoài bão cao thượng nhất. Lòng ích kỷ và sự thiếu xả thân là những trở ngại lớn nhất trên con đường dẫn tới quả vị chơn sư.

K. H.

Bức Thư 11

Gửi Mohini M. Chatterjee.

Các đệ tử của ta không bao giờ được nghi ngờ, nghi vấn, làm tổn thương những người thừa hành của chúng ta bằng những tư tưởng hèn hạ. Cách thức hành động của chúng ta thật là kỳ lạ và không giống bình thường, cho nên rất hay gây ra sự nghi vấn. Việc nghi vấn là một cạm bẫy và một điều cám dỗ. Hạnh phúc thay cho những kẻ nào có được những nhận thức tinh thần luôn luôn thì thầm sự thật cho y biết! Hãy phán đoán những người trực tiếp liên hệ với chúng ta theo nhận thức đó chứ không theo những ý niệm phàm tục của con về mọi sự vật.

K. H.